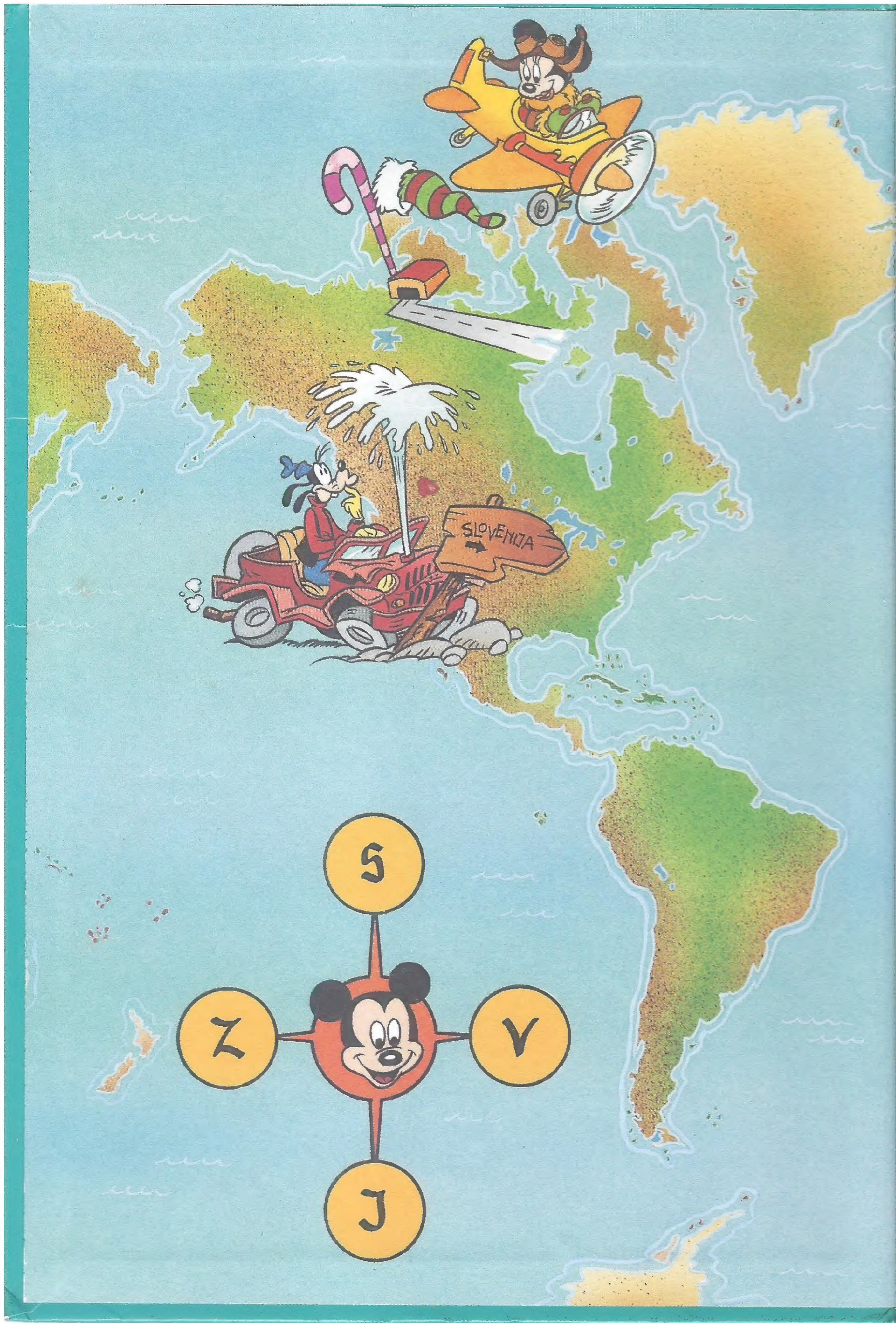
LISTJE ZA KOALE

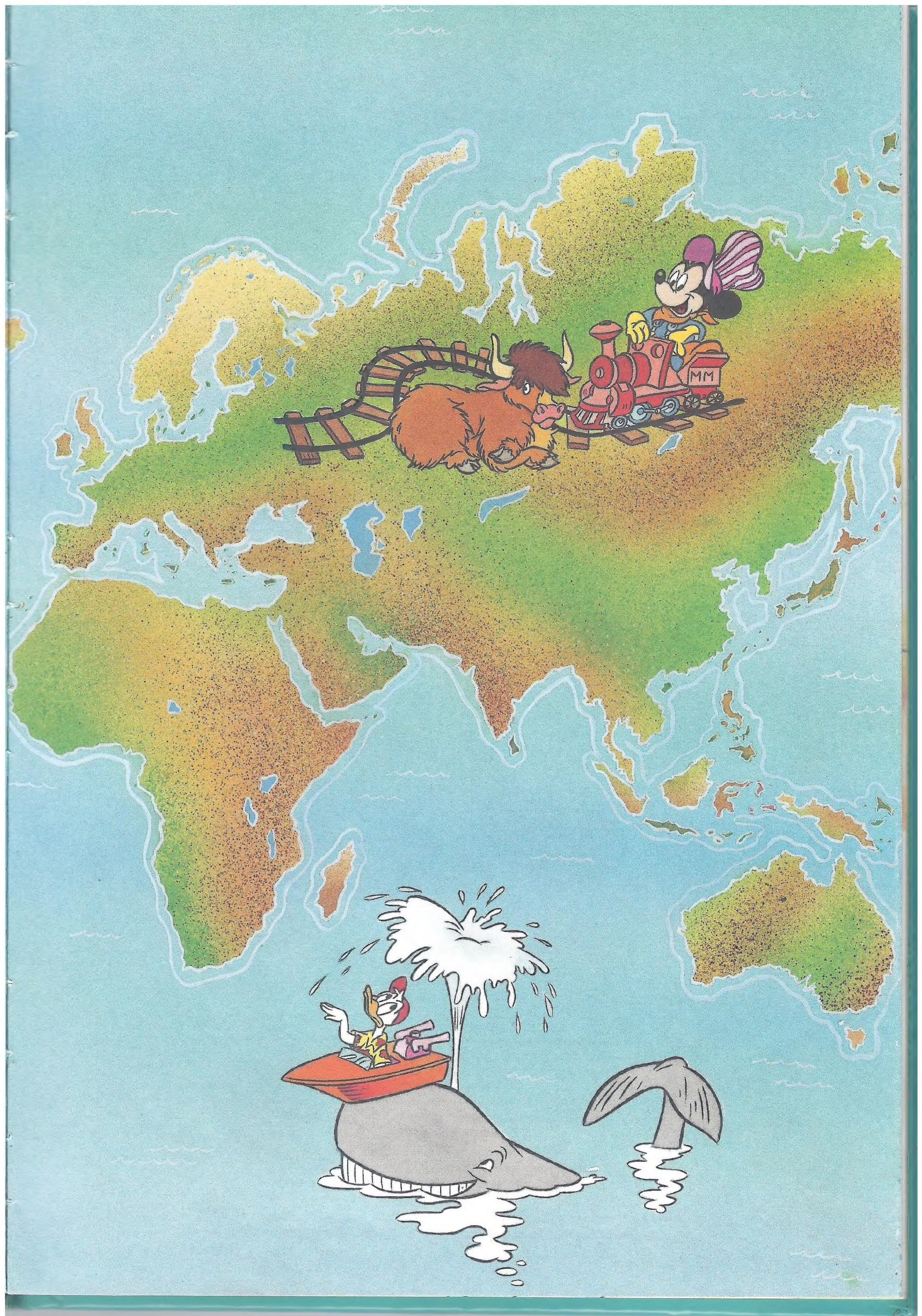
Pustolovščina v Avstraliji

Disney's

SVETOVNI POPOTNIK

SLOVENIJA
S
Z
V
J

MM

Prevedel Andrej Rakovec
Izdal in založil EGMONT d.o.o., Slovenija, v sodelovanju
z Založbo Mladinska knjiga d.d.
Za založbo Matjaž Vizjak
Grafična priprava in filmi: GOXY d.o.o., Ljubljana
Natisnjeno v Schultz Print A/S Koebenhaven, Danska, 1995
ISBN 961-214-116-9
Po mnenju Ministrstva za kulturo Republike Slovenije št. 415-214/93 z dne 23. 11. 1993
sodi ta knjiga med proizvode, za katere se plačuje 5-odstotni davek od prometa proizvodov

Disney's

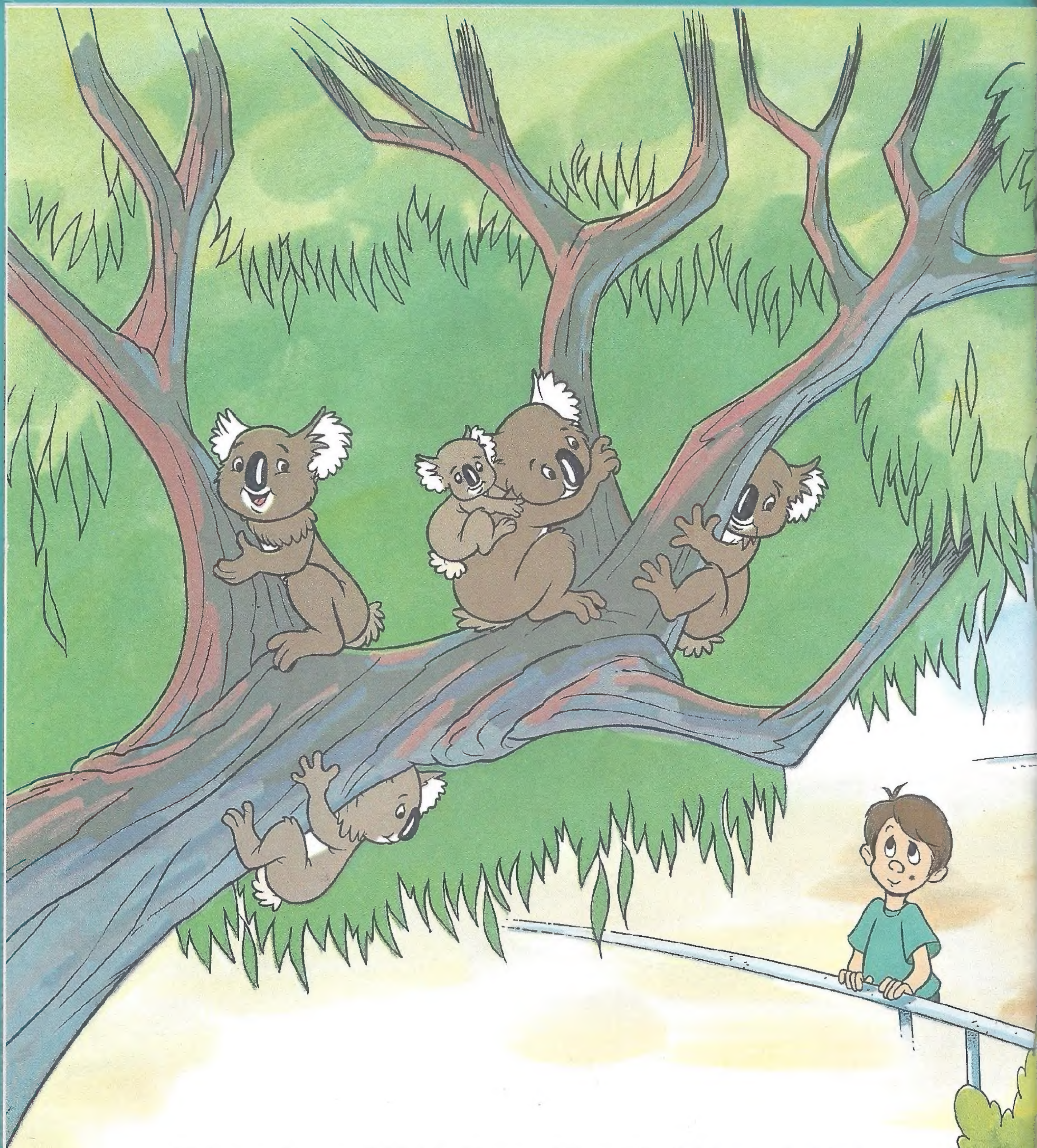
SVETOVNI POPOTNIK

LISTJE ZA KOALE

Pustolovščina v Avstraliji

EGMONT
Slovenija

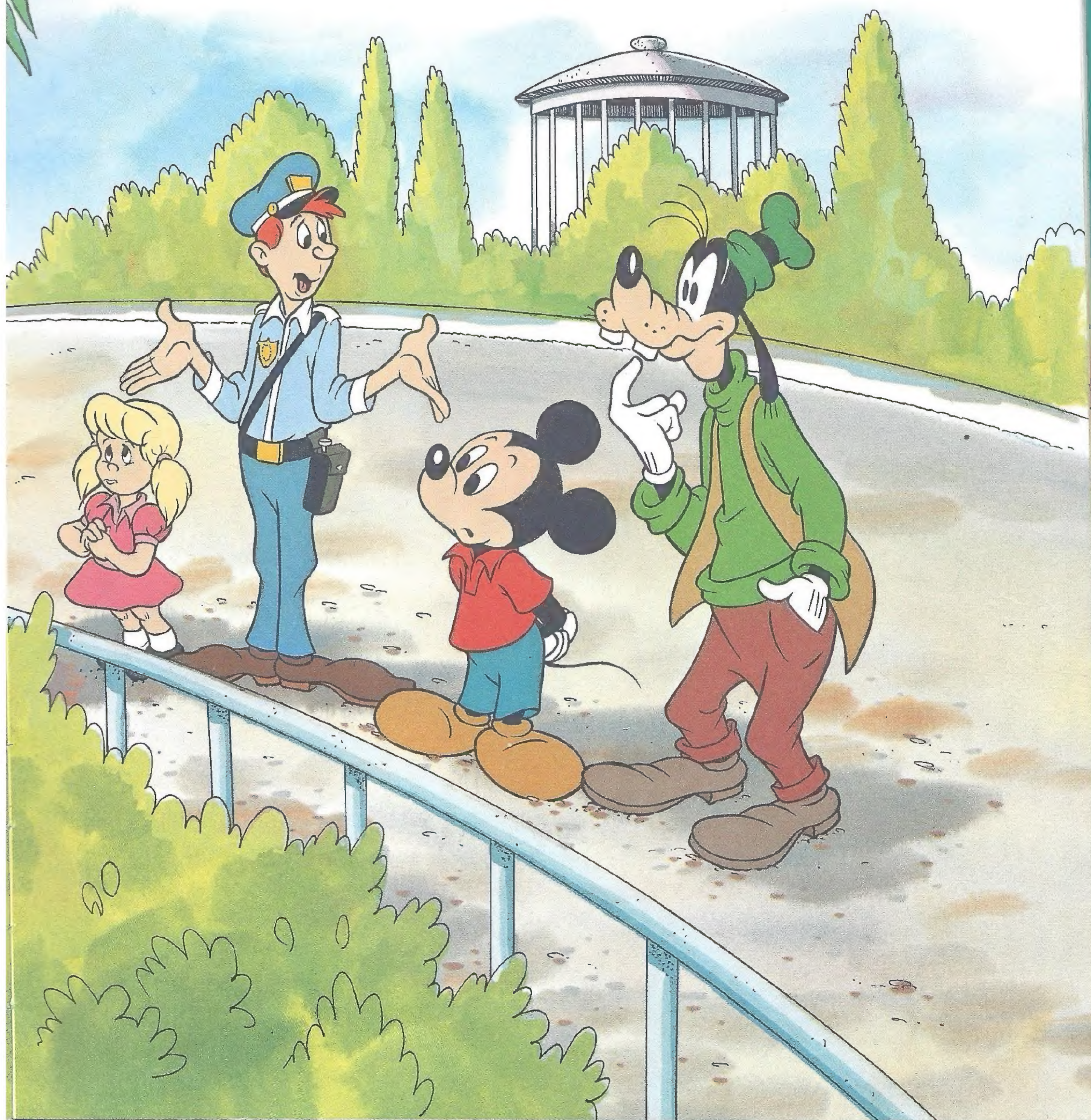

Nekega dne sta Miki in Pepe odšla v živalski vrt, da bi si ogledala ljubke koale iz Avstralije. “To so moje najljubše živali v živalskem vrtu,” je rekel Pepe.

“Veselita se, dokler se še lahko,” je rekel čuvaj. “Če kmalu ne bomo dobili listja, s katerim se hranijo koale, jih bomo morali vrniti v Avstralijo.”

“Ampak na teh drevesih je vendar polno listja,” se je začudil Pepe.

"Koale jedo le listje, ki raste na točno določenih avstralskih drevesih evkaliptih," jima je razložil čuvaj.
"In zakaj ne dobivate dovolj tega listja?" je vprašal Miki.
"Ko bi vsaj vedel," je zavzdihnil čuvaj. "Leta in leta smo ga dobivali od ene in iste firme in vedno so bile pošiljke točne. Res ne vem, zakaj tokrat pošiljka zamuja."

Miki se je od čuvaja ozrl na otroke pred ograđo, v kateri živijo koale, in rekel: "Otroci bodo razočarani, če v živalskem vrtu ne bo več koal. S Pepetom bova odšla v Avstralijo in poizvedela, kaj je narobe."

"To bi bilo super," je rekel čuvaj. "Le da ne vem natančno, kje v Avstraliji rastejo ta drevesa. Vem le ime firme, ki nam iz Sydneya pošilja to listje."

"Sydney je zelo veliko pristaniško mesto v Avstraliji," je razložil Miki Pepetu.

V svoji pisarni jima je čuvaj razlagal dalje: “Od mnogih vrst evkaliptovih listov jedo koale le nekatere. In te, s katerimi hranimo naše koale, je prav posebno težko najti. Ampak naš dobavitelj v Avstraliji vama bo lahko pomagal. Poskrbel bom za to, da vaju bo v Sydneyju pričakal vodnik.”

Ko sta po dolgem poletu pristala na letališču v Sydneyju, se je Miki začel ozirati naokoli: "Pepe, ali kje vidiš najinega vodnika?" - "Da, tamle stoji," mu je odgovoril Pepe in pokazal na mladeniča, ki je v roki držal napis "Pozdravljena, Miki in Pepe!"

"Zdravo, ime mi je Sam," je mladi vodnik pozdravil Mikija in Pepeta.

Sam je že vedel za težave z evkaliptovimi listi. Odpeljal ju je v izvozno podjetje, da bi izvedela, zakaj ne pošiljajo več listja za koale v Račjedolski živalski vrt.

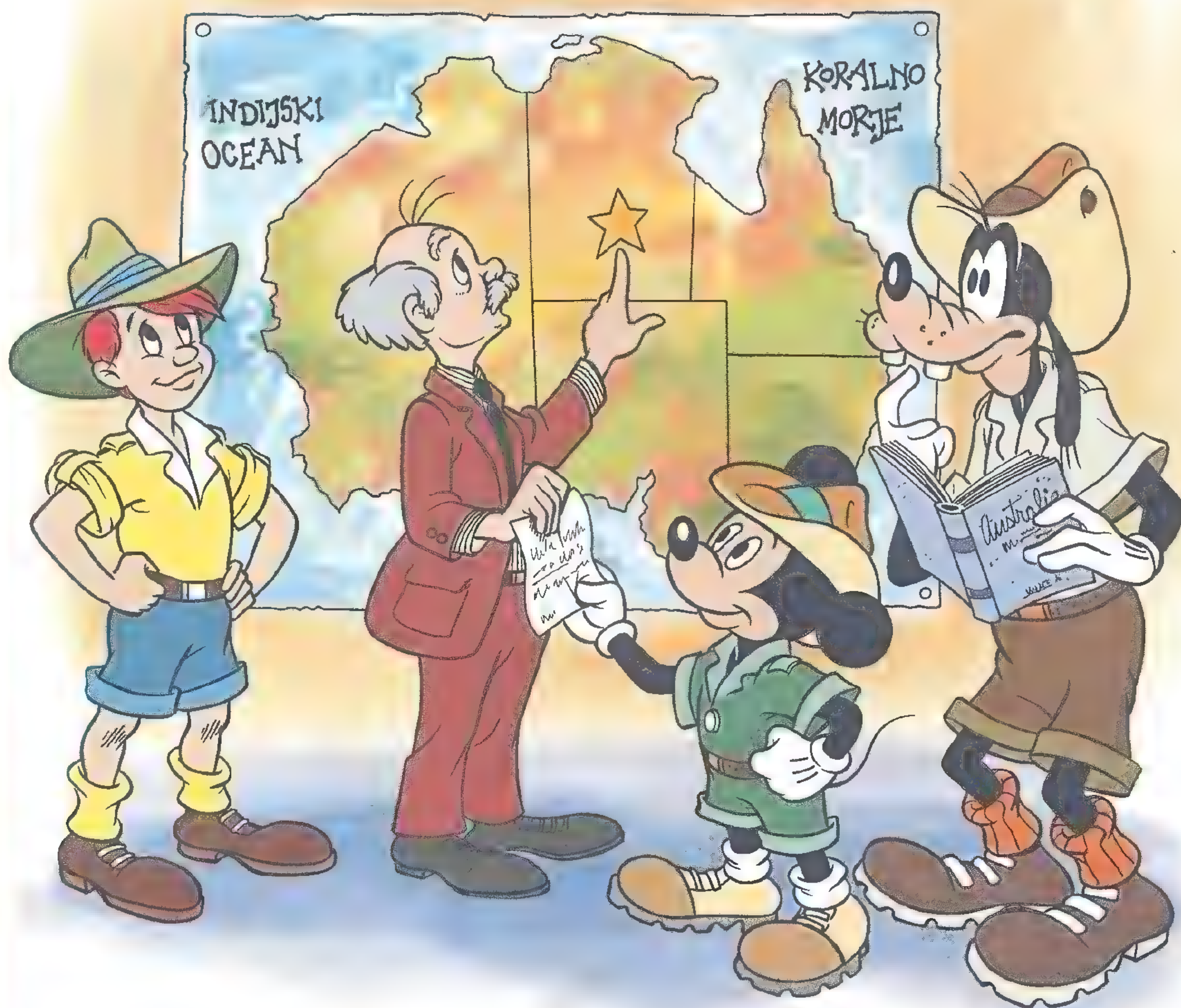
"Mož, ki nam vedno prinaša to listje, je stari prijatelj narave Dingo Dan," je začel razlagati lastnik podjetja, gospod Zelenko. "Zelo nas skrbi zanj, saj ga že nekaj tednov nismo ne videli ne slišali."

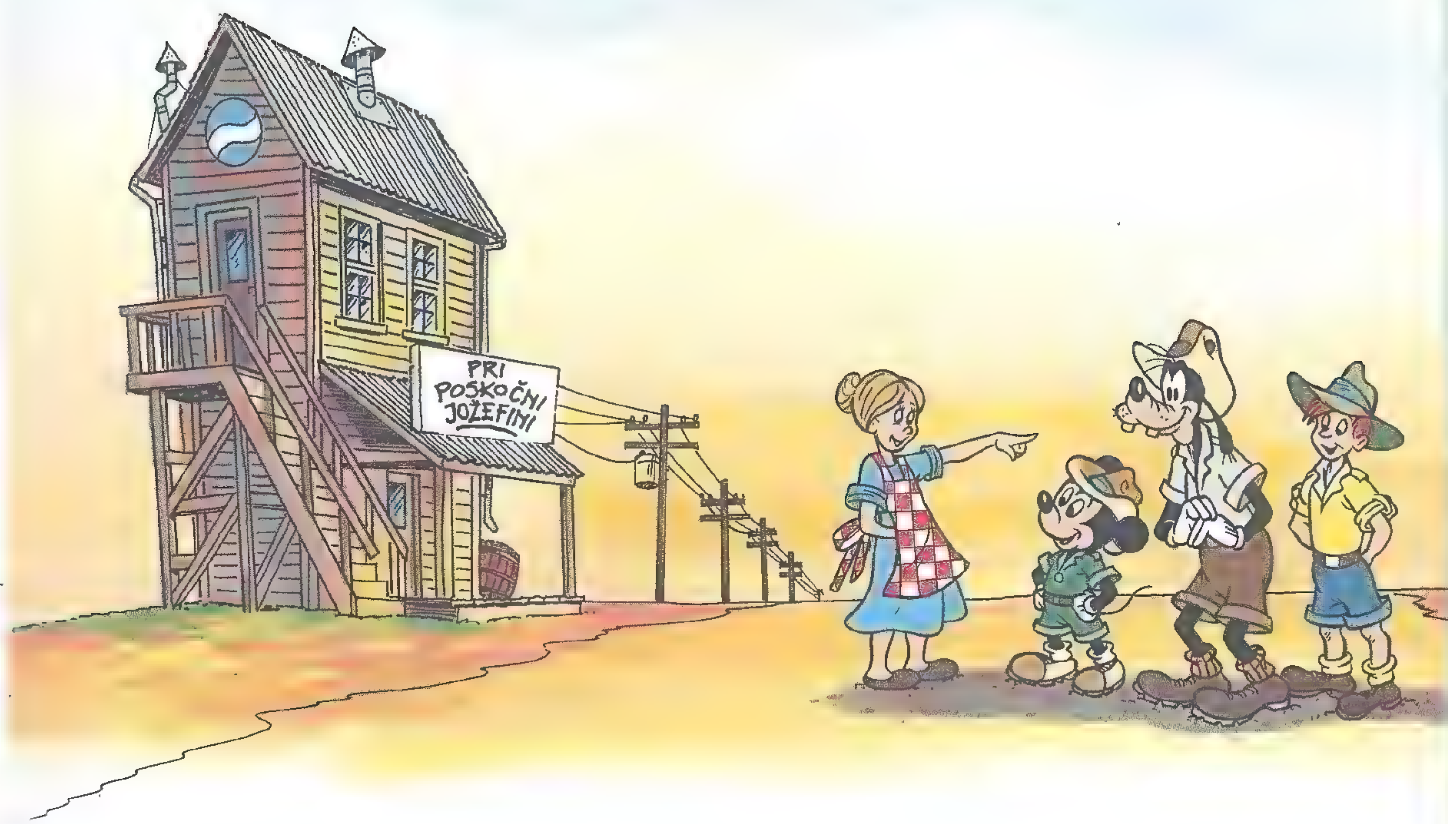

“Ali je mogoče, da je kam zablodil in se izgubil?” je vprašal Pepe. “Povsem nemogoče,” mu je odgovoril gospod Zelenko. “Dingo Dan pozna goščavo kot svoj žep. Bojim se, da se mu je kaj zgodilo.”

“Vse bova storila, da ga bova našla,” je obljubil Miki. Gospod Zelenko je razgrnil zemljevid Avstralije.

“Dan se večinoma zadržuje v bližini Alice Springsa v severni pokrajini,” jima je razlagal. “Povprašajta v hotelu Pri poskočni Jožefini, morda tam vedo, kaj je z njim, saj tam ponavadi prenoči.”

Ko so Miki, Pepe in Sam prišli do hotela Pri poskočni Jožefini, jih je tam že čakala lastnica.

Tudi njo je že skrbelo zaradi Dana.

"To posebno listje, ki ga Dan nabira, raste vzdolž reke Todd," je razložila Jožefa.

"Dobro," je rekel Pepe. "Torej moramo samo slediti toku, dokler ga ne bomo našli," je nadaljeval.

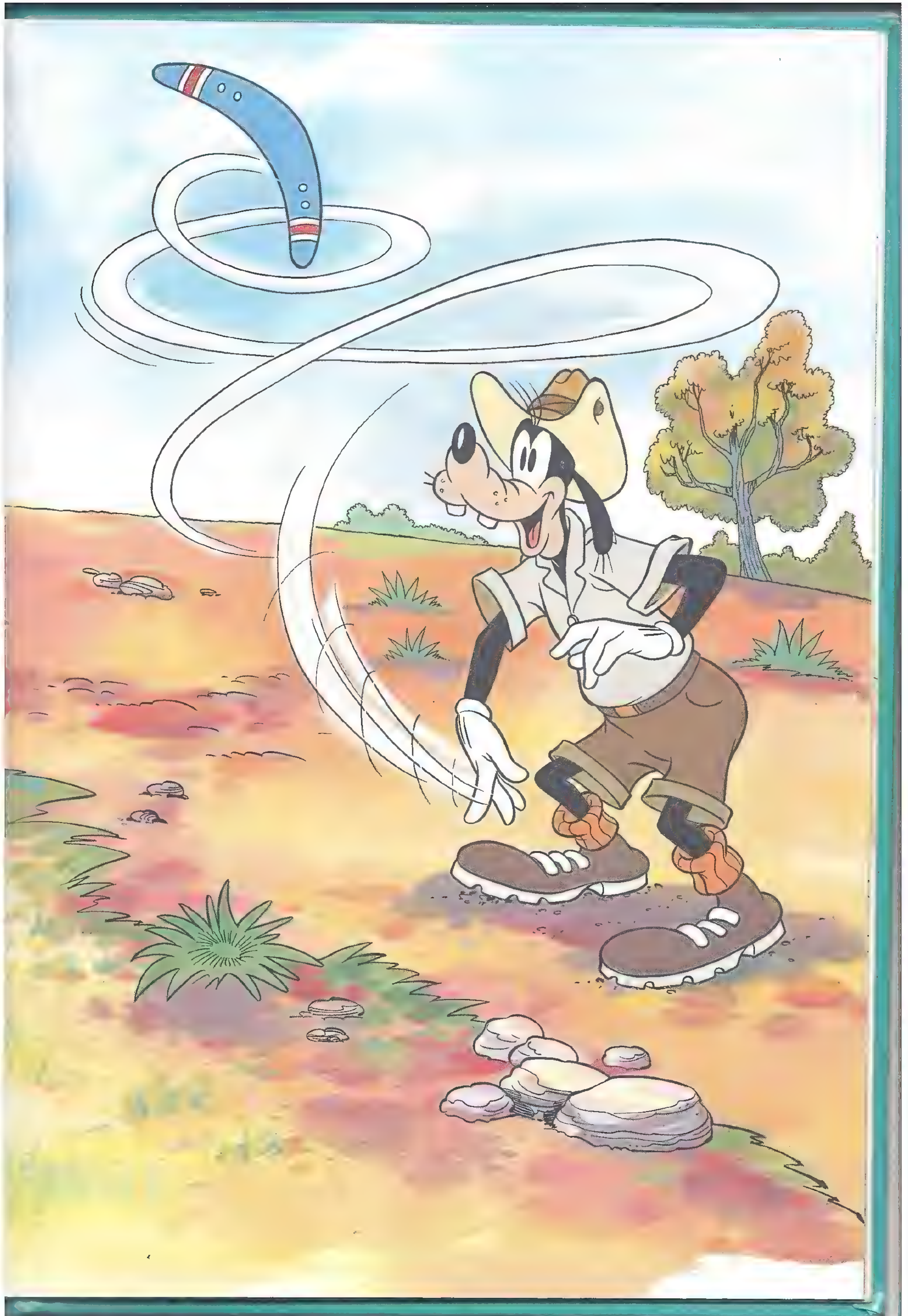
"To ne bo preprosto," je rekel Sam. "Todd je podzemska reka, okoli nje pa je neprehodna divjina."

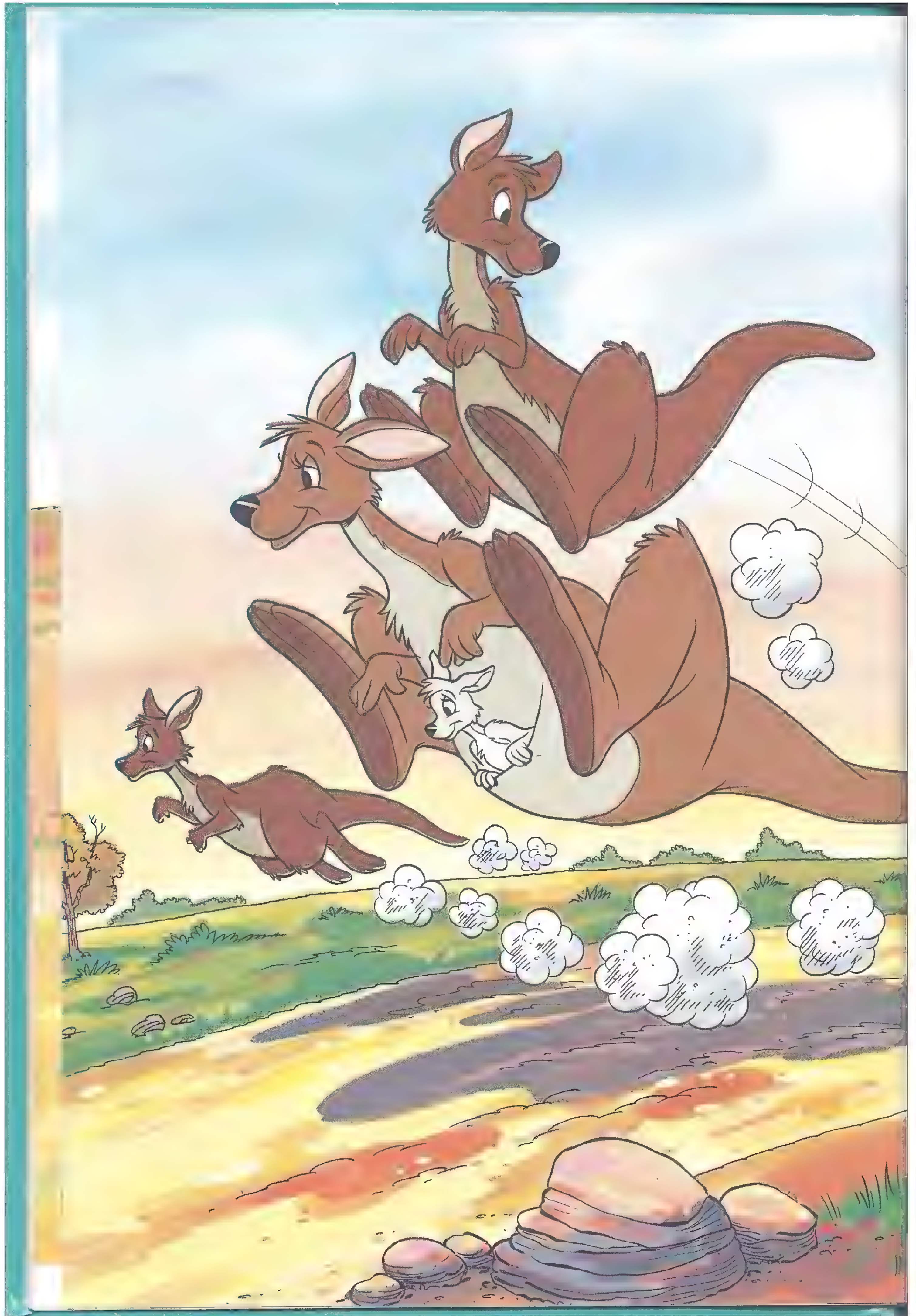
"Potem je najbolje, da se kar takoj odpravimo," je odločno dejal Miki.

Miki in Sam sta naložila opremo na džip. Napolnila sta nekaj rezervnih ročk z bencinom in nekaj čutar s pitno vodo. Za prenočevanje v goščavi sta vzela šotor in mreže proti komarjem. Medtem je Pepe vadil metanje bumeranga, ki ga je kupil v neki trgovini. "Ko bom obvladal met, se bom lahko sam igral z njim," je rekel.

"Ampak najprej se boš moral zadovoljiti s tem, da ga boš vsakič znova iskal," ga je podražil Miki.

Kmalu zatem so se Miki, Pepe in Sam odpeljali po prašni cesti proti reki Todd. Nenadoma je moral Pepe ustaviti, ker je cesto prečkala družina kengurujev.

"Zakaj pelje mati kengurujka mladiče na tako čuden način na sprehod?" je začudeno vprašal Pepe.

"Kenguruji in mnoge druge avstralske živali so vrečarji," je razložil Sam. "Zelo majhni se rodijo in morajo tako dolgo ostati v mamini vreči, dokler niso dovolj veliki, da si lahko sami iščejo hrano. Pa tudi koale pripadajo skupini vrečarjev."

Ko so se še nakaj časa peljali, je Pepe nenadoma na ves glas zavpil: "T-t-tam zgoraj!" Pokazal je na najbolj nenavadno žival, ki jih je gledala z vrha skale. "Kaj pa je to?"

Pepe zaradi strahu ni gledal, kam vozi, zato je džip zadel ob nekaj kovinskega sredi ceste.

“To je samo navaden kuščar ovratničar, Pepe,” je razložil Sam. “Videti je res kot kakšna nevarna zverina, vendar je v resnici popolnoma nenevaren.”

“Še sreča,” si je oddahnil Pepe. “Ampak poglejta raje naš avto. Ali je kje v bližini kakšna delavnica?”

"Do naslednje je najmanj sto petdeset kilometrov," se je zasmejal Sam. "Ampak kar brez skrbi, bom že uredil zadevo."

Medtem je Miki preučeval kos kovine, na katero je zapeljal džip. "Le kaj bi to lahko bilo?" se je spraševal. "In zakaj je ležalo na cesti sredi divjine?"

"Kaj pravita o tem, da bi tukaj postavili šotor in prenočili?" je vprašal Sam.

“Dober predlog,” se je strinjal Miki. “Jaz bom nabral dračje za ogenj.”

“In jaz bom šel dol k reki in nam nalovil nekaj rib za večerjo,” je rekel Pepe.

“Prav! Medtem lahko jaz popravim džip,” je rekel Sam.

Ko je Miki nabral dovolj dračja, je postavil še šotor. Takoj zatem je Sam oznanil: "Tako, džip je spet kot nov."

"Le kje se Pepe potika toliko časa," je zaskrbelo Mikija. "Lačen sem že."

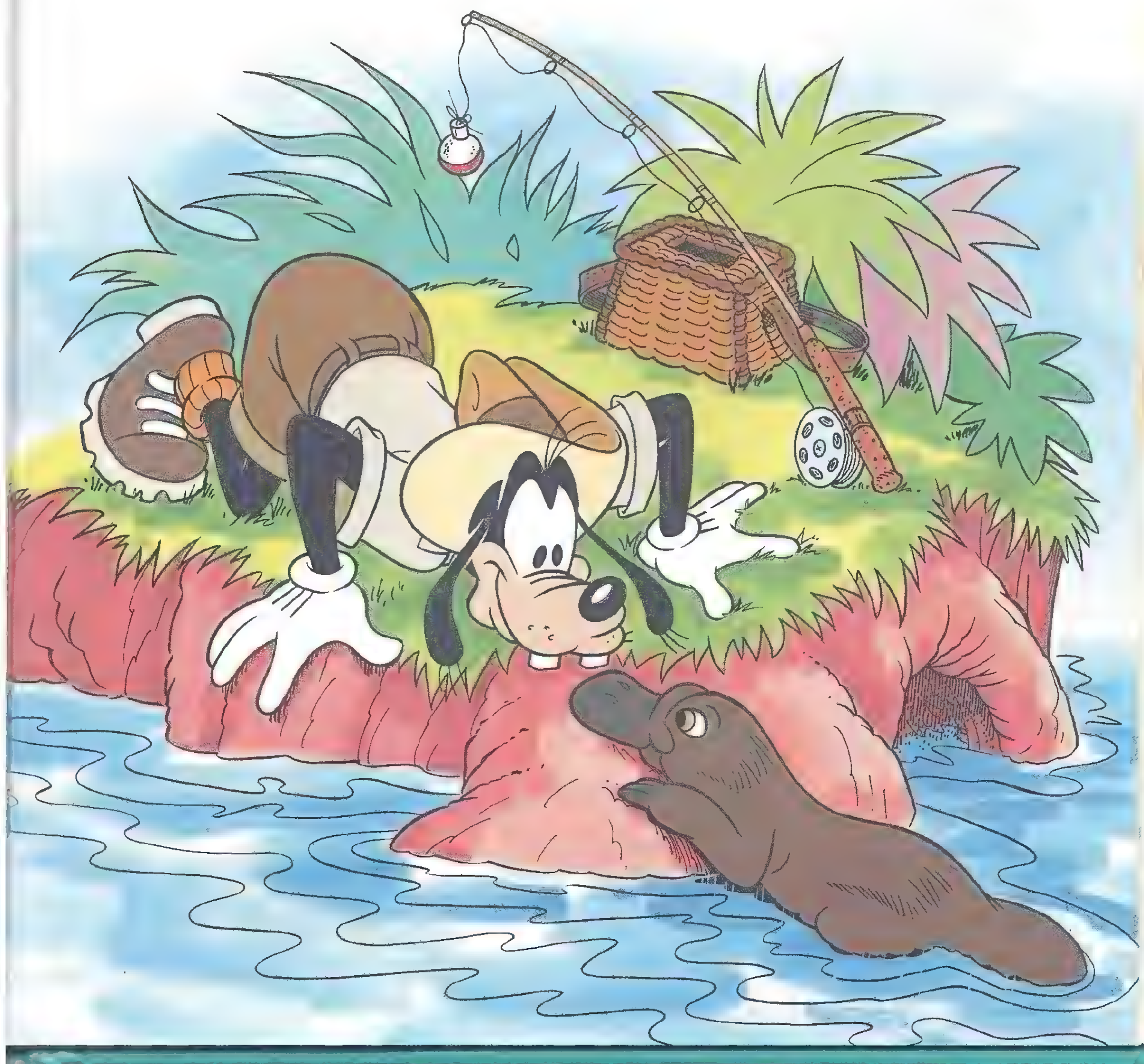
"Tudi jaz sem lačen," je rekel Sam. "Pojdiva k reki pogledat, če je sploh že kaj ujel."

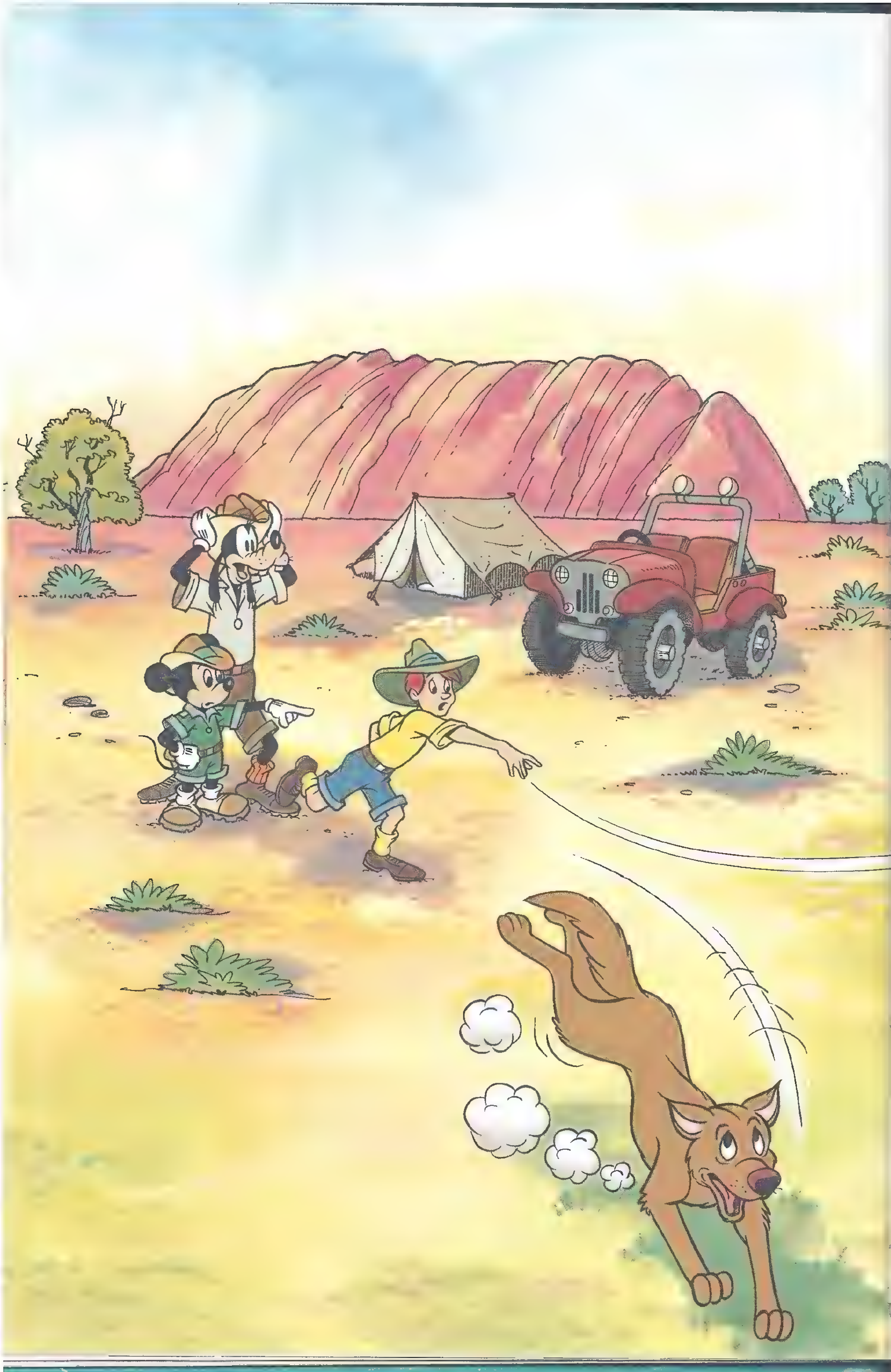
"Pepe, Pepe! Ali je že katera prijela?" je vprašal Miki, ko je s Samom prišel do reke.

"Sploh še nisem namočil trnka," je razložil Pepe.

"Bal sem se, da bom z njim poškodoval tole čudno raco. In nikakor se ne pusti pregnati."

"To sploh ni raca, temveč kljunaš, Pepe," se je zasmejal Sam. "Kljunaši so sesalci, ki ležejo jajca. Verjetno se sploh ne bo umaknil, ker ima v bližini gnezdo."

Miki, Pepe in Sam so odšli po toku navzdol in kmalu nalovili dovolj rib za večerjo.

Po večerji so občudovali sončni zahod in Sam jima je pokazal Ayers Rock, peščenjakovo kopo v daljavi.

Iznenada je naše tri tabornike napadel trop psom podobnih živali. “K-kaj je t-to?” je prestrašeno vprašal Pepe.

“Pravimo jim dingi,” mu je odgovoril Sam. “To so divji psi.” Vzel je Pepetov bumerang in ga vrgel v trop, da bi ga pregnal. Bumerang je poletel proti psom, ki so jo ucvrli stran, nato pa se v lepem loku vrnil in pristal v Samovi roki.

Naslednje jutro so zgodaj vstali. Ko je Sam ravno naložil vso prtljago na džip, je videl Pepeta, ki se je igral z rumenim kužkom.

"Pazi, Pepe! Ne dotikaj se ga! To je neudomačeni dingo," je zaklical Sam.

"Neumnost," je rekel Pepe. "Od kdaj pa imajo neudomačeni psi ovratnice?"

Miki in Sam sta se mu previdno približala in videla, da ima pes res ovratnico in da veselo maha z repom.

"To sploh ni neudomačeni pes," je ugotovil Sam.

Miki je prebral, kar je pisalo na znački, in veselo vzkliknil: "Pes pripada Dingo Danu!"

Ko je pes zaslišal gospodarjevo ime, je stekel stran, Miki, Pepe in Sam pa so se z džipom odpeljali za njim.

Psu so sledili do čistine v goščavi, kjer je neki stari mož sedel ob športnem letalu.

"Ti si zagotovo Dingo Dan," je rekel Miki in predstavil sebe in prijatelja.

Dingo Dan je Mikiju ponudil roko in rekel: "Vi trije ste poslani od boga."

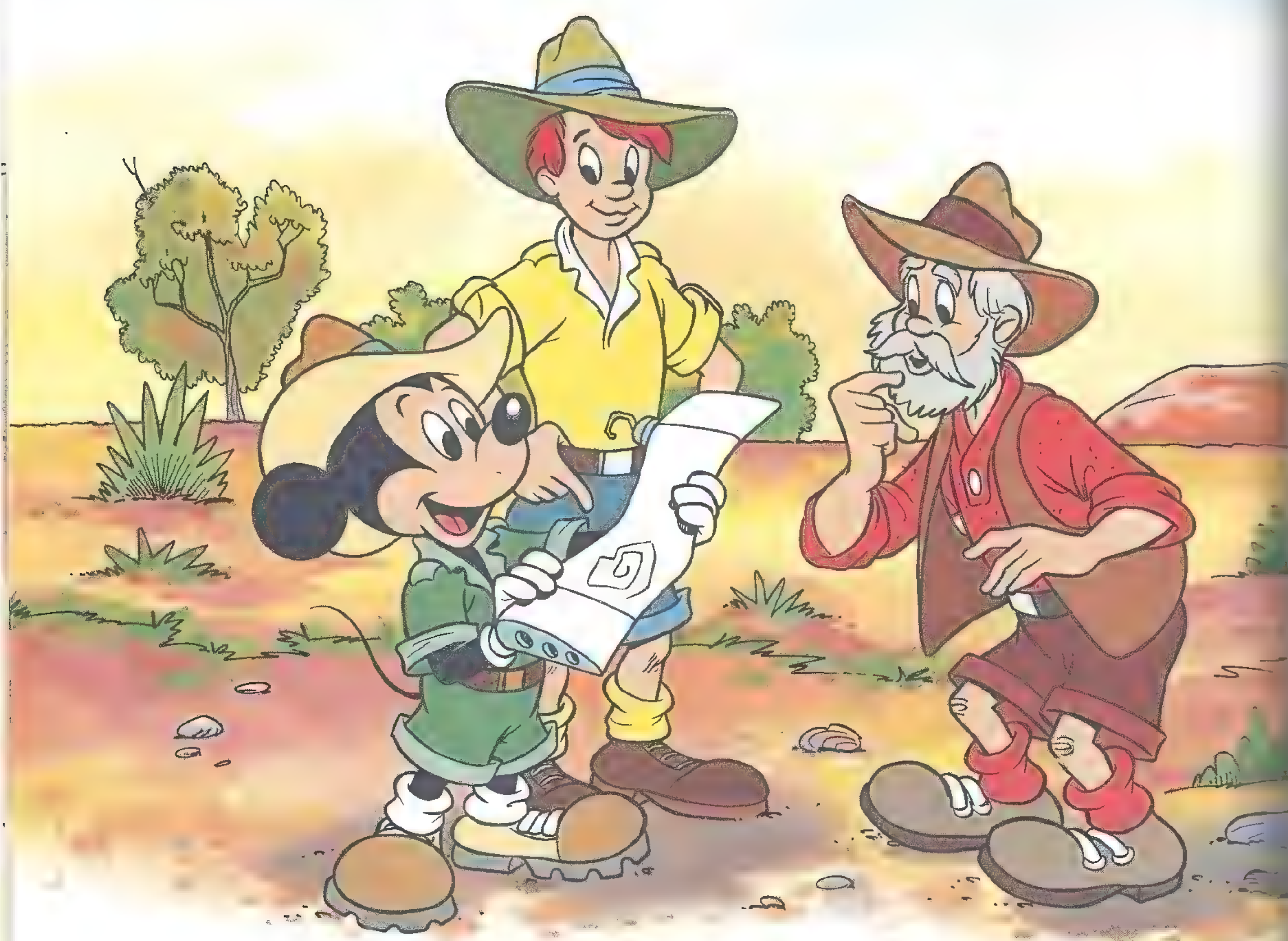
"Kaj je narobe s tvojim letalom?" je vprašal Sam.

"Še sanja se mi ne," je odgovoril Dan. "Pred nekaj tedni mi je odpovedalo krmilo in moral sem zasilno pristati. Odtlej s psom Lajčkom ne morem odtod."

"Naj si ogledam to reč," je rekel Sam. "Morda bom ugotovil, kaj je narobe."
Sam je natančno pregledal letalo in ugotovil: "Zadnje desno zakrilce se je odlomilo. Morali bomo nazaj v Sydney po novo."
"Ojoj," je bil obupan Dan. "Listje evkalipta, ki sem ga nabral za živalski vrt, bi moralo biti že zdavnaj v Račjedolu. S čim bodo sedaj krmili koale?"

Nenadoma se je Miki nečesa spomnil. Skočil je do džipa in se vrnil s kosom kovine, v katerega se je Pepe zaletel z džipom.

"Ali je to mogoče zakrilce, ki manjka?" je vprašal.

"Da, seveda," je navdušeno vzkliknil Sam in se takoj lotil popravila Danovega letala.

“Si pa res mojster,” je Dan pohvalil Sama. “Kaj praviš o tem, da bi postal moj družabnik? To letalo je skoraj toliko staro kot jaz, oba pa sva že ostarela.”

Sam je z veseljem sprejel ponudbo in družabnika sta se rokovala.

“V bodoče bodo koale pri nas doma pravočasno dobivale hrano,” se je razveselil Pepe.

Kmalu zatem so se lahko koale v račjedolskem živalskem vrtu spet do sitega najedle evkaliptovega listja.

"Sedaj, ko ima Dingo Dan pomočnika, ne bo z oskrbo koal nobenih težav več," je Miki zagotovil čuvaju.

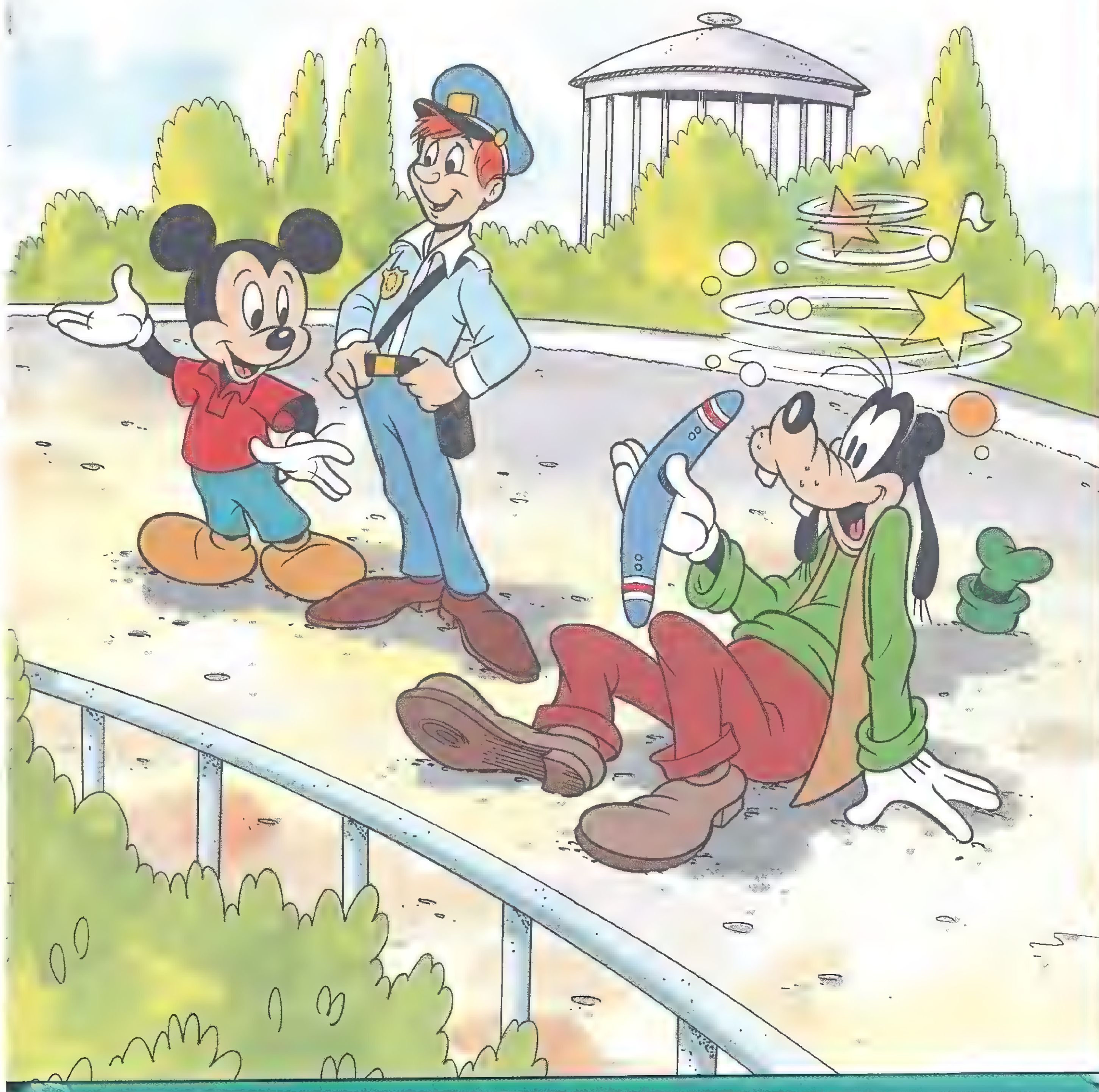
"Kako naj se vama zahvalim," je rekel presrečni čuvaj.

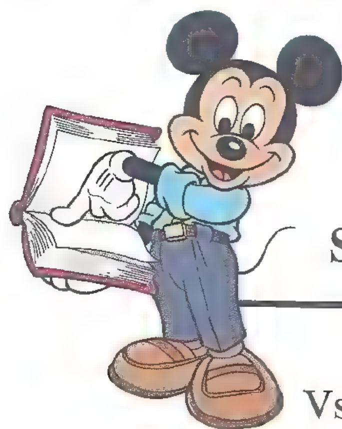
“Midva bi se morala zahvaliti,” je odgovoril Miki. “To potovanje v Avstralijo je bilo enkratno doživetje, kajne Pepe... Pepe?”

Miki je začel gledati naokoli, kje bi lahko bil Pepe, in ga nazadnje zagledal na tleh pred ograjo s koalami.

“Kaj pa počneš na tleh?” ga je začudeno vprašal.

“Ali si lahko misliš, končno mi je uspelo, da je bumerang priletel nazaj,” je rekel Pepe, ves žareč od veselja.

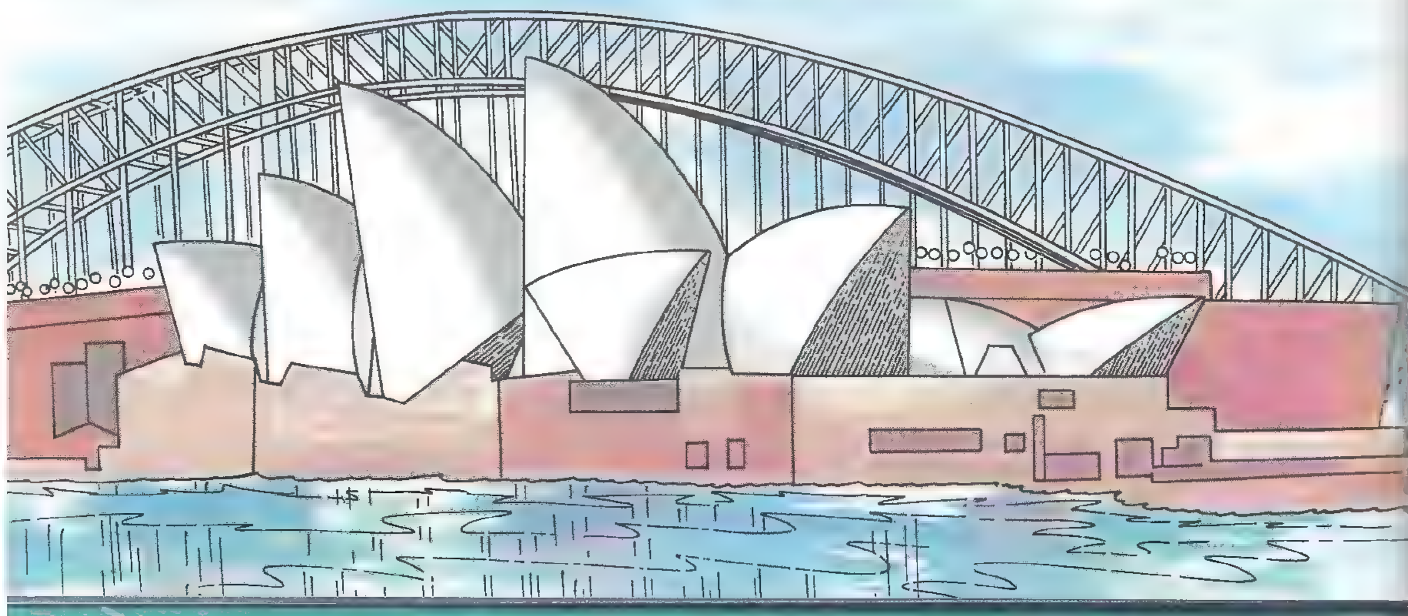
SI VEDEL?

Vsaka dežela ima svoje posebnosti in znamenitosti. Ali se še spomniš spodaj navedenih stvari iz naše zgodbe?

Ker leži Avstralija na južni zemeljski polobli, so tam letni časi ravno nasprotni od naših. V Avstraliji traja zima od junija do avgusta, poletje pa od decembra do februarja.

V Sydneyju, največjem in najpomembnejšem pristaniškem mestu v Avstraliji, sije sonce vse leto, skoraj vsak dan. Čez njegovo velikansko pristanišče se razteza most, ki je dolg skoraj kilometer.

V Avstraliji živi veliko zanimivih živali, ki jih ne najdemo nikjer drugje na svetu. Mednje spadajo, na primer, kenguruji. Ti vrečarji lahko skačejo do tri metre visoko in do osem metrov daleč.

Koale so zelo podobne plišastim medvedkom, spadajo pa v skupino vrečarjev plezalcev. Živijo pretežno na drevesih, njihova edina hrana pa so nežni evkaliptovi listi.

"Great Barrier Reef" ali Veliki koralni greben na severni avstralski obali je najdaljši koralni greben na svetu. Sestavlja ga več kot 2500 majhnih grebenov iz približno 300 različnih vrst koral prekrasnih barv.

Najbolj nenavadna avstralska žival je kljunaš. Kljun ima kot raca, rep kot bober, jajca leže kot ptič in pod vodo se počuti tako dobro kot riba.

Bumerang so domorodci prvotno uporabljali za lov in bojevanje. Zdaj ga uporabljajo tudi kot igračo, orodje in celo kot glasbilo.

Aborigini so avstralski domorodci. Živijo v številnih plemenih, in sicer že kakšnih 40.000 let.

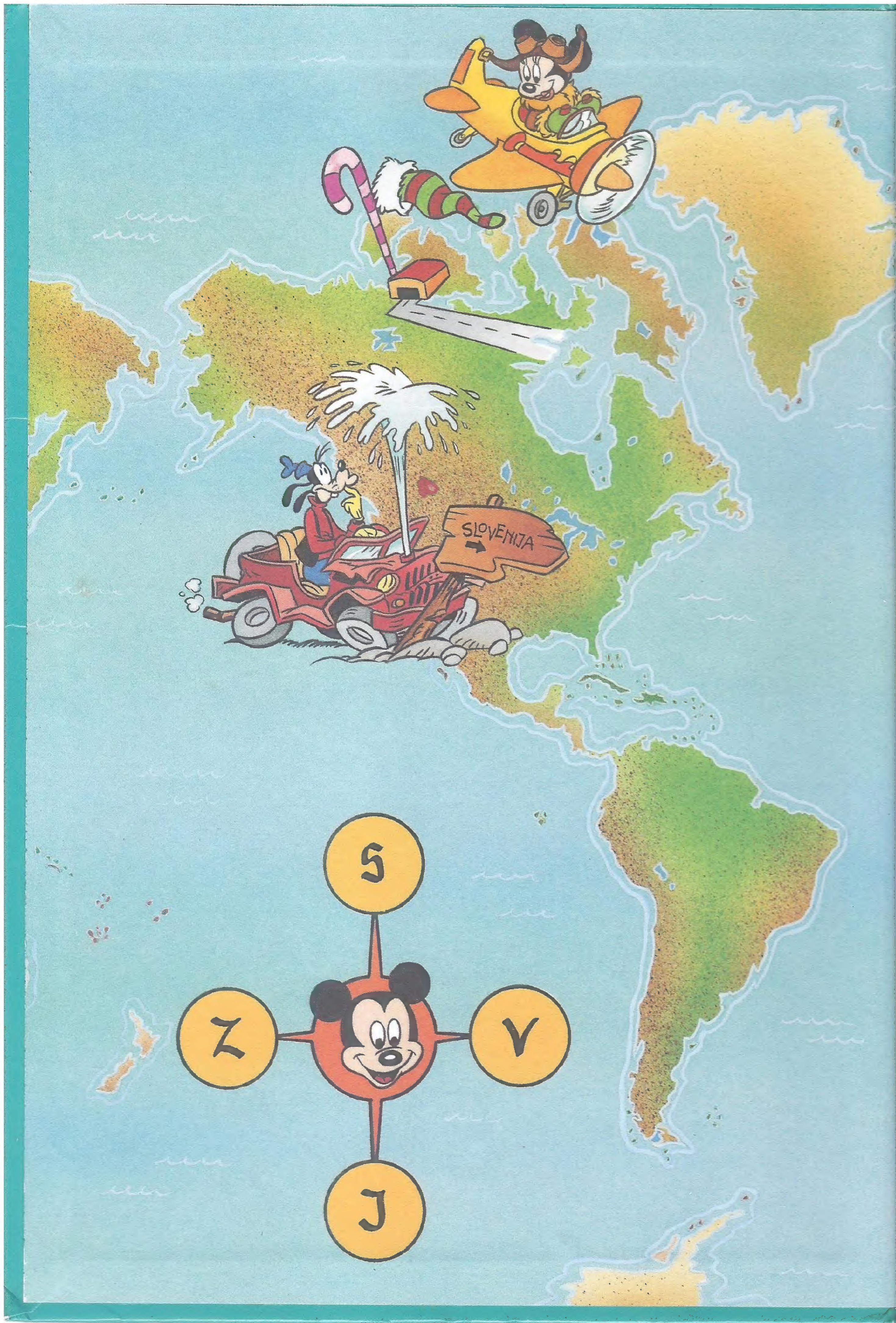

Ayers Rock je velika, več kot dva kilometra dolga kamnita kopa iz peščenjaka. Stene njene votline so posejane s staroveškimi jamskimi slikami, ki so jih naslikali Aborigini.

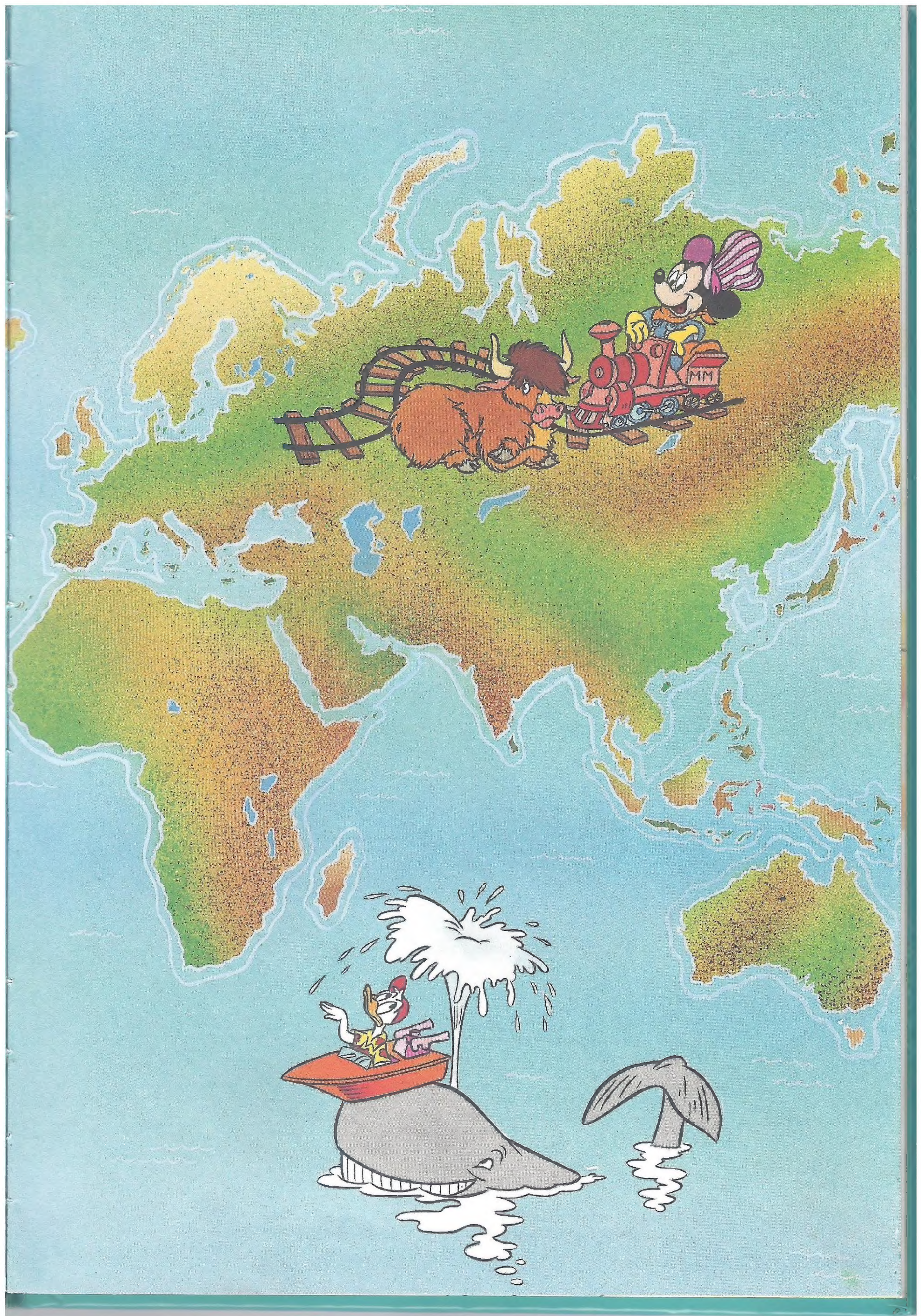

"Good on you, mate!" je avstralska fraza in pomeni: "Hvala, prijatelj!"

SLOVENIJA
S
Z
V
J

MM

V TEJ ZBIRKI SMO BILI Z MIKI MIŠKO ŽE V:

KENIJI,
ZDA,
INDIJI,
ŠPANIJI,
AVSTRIJI in tokrat v
AVSTRALIJI.

NAPOVEDUJEMO ŠE VEČ AVANTUR SVETOVNEGA POPOTNIKA - ŠEL BO POVSOD PO SVETU!

EGMONT
Slovenija

